

There is no translation of this article

Светият Дух не идва в света със собствена програма за спасение. Не се опитва да ни привлече на своя страна с някоя нова, нечувана до момента доктрина. Не ни зове по път към Бога, различен от този, който ни предлага Евангелието. Слизайки в деня Петдесетница върху Апостолите, Той взема в Своите ръце ръководството на тази осиротяла след Възнесението на Христос общност, но не засенчва със Себе Си нейния първи Учител. Напротив, Светият Дух показва Христос в цялата Му пълнота.

Вечерта на Велики Четвъртък Исус, обещавайки на учениците Си Духа Утешителя, казал: „Той Мене ще прослави, защото от Моето ще вземе и ще ви възвести”. (Ин. 16, 14) „От Себе Си няма да говори”. (Ин. 16, 13) „Ще свидетелства за Мене”. (Ин. 15, 26) И Светият Дух ще изпълни всичко, предсказано от Исус. Бидейки като Бог равен на Отца и Сина, Той ще служи на извършеното от Исус дело на изкуплението, свидетелствайки, че това е дело на Пресветата Троица.

Но приемайки делото на Исус и като Свое „лично” дело, Светият Дух ще действа по своему. Неговата мисия ще бъде не само съхранение на вярата и предаването ѝ през идващите векове в чист вид. Светият Дух ще се погрижи и за това съдържащите се в Евангелието истини все по-широко да разкриват пред вярващите своята спасителна мощ и все по-ярко да се проявява скритият в Евангелието промисъл на Бога. В определен смисъл вярата ще израства под опеката на Светия Дух и ще се обогатява, и така ще се разкрива пред вярващите достъп до пълнотата на Божиите истини.

Нека отново си припомним думите на Исус, казани на учениците на Велики Четвъртък: „Имам още много да ви говоря, ала сега не можете го понесе. А кога дойде Оня, Духът на истината, ще ви упъти на всяка истина” (Ин. 16, 12-13).

Нека да не тълкуваме това знаменателно обещание, отнасяйки го изключително до апостолите. То е вечно. Ние сме членове на Църквата, която, притежавайки истината, трябва отново и отново да се учи от нея, отново и отново настойчиво да се задълбочава в нея, да я познава все по-пълно и все по-убедително да я показва. Такава би искал да види Своята Църква Исус, заради това и я повери на водителството на Светия Дух.

Светият Дух изпълнява в Църквата множество разнообразни функции. Няма сега да се задълбочаваме в тази обширна тема. Ще се съсредоточим само върху една от задачите на Светия Дух, която Исус формулира с думите: „Ще ви упъти на всяка истина”. (Ин. 16, 13) Какви способности ще предприеме Светият Дух, за да упъти поверената Му Църква „на всяка истина”? За това Исус каза: „Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съм ви говорил.” (Ин. 14, 26)

Да се учиш – това означава преди всичко да придобиваш знания, да ги разширяваш и задълбочаваш. Ако поставим редом всичко, в което са вярвали онези, които са живели в първи век след Рождество Христово, и онова, в което ни призовава да вярваме нашата Католическа Църква в XXI век, можем с лекота да кажем, че за Бог, Христос, Мария, Църквата, тайнствата или за редица други тайни на вярата ние знаем много повече, отколкото нашите предшественици. Дали ние сами, както ни се е приискало, сме си измислили за себе си тези истини? Дали не сме си ги надстроили над доктрината на Евангелието? Не! Не в такова направление е вървяло развитието до днес. Ние сме научили всичко това, задълбочавайки се в учението на Христа. Ние сме направили изводи от основните тези, както се прави при всяко обучение. А в тази наша работа винаги ни е направлявал Светият Дух.

Да се учиш – това означава да придобиеш увереност. Знанията са не просто мъгливи предположения или нещо си там дребно. Исус Христос е поверил на Светия Дух задачата „да учи” на Църковните истини и именно Него е оставил тук като гарант за правилността на учението, изповядвано от Неговата Църква. Затова днес всеки от нас може, без да се страхува от заблуждения в областта на вярата, да приеме за истина онези утвърждения, които се преподават от Учителската Власт на Църквата. Защото зад тях стои толкова авторитетен Учител на вярата като Светия Дух. Под Неговото водителство е изграден фундаментът на християнската доктрина и църковната структура.

Днес ние празнуваме паметния ден на слизането на Светия Дух над Апостолите в горницата. Това е било началото. В живота на Църквата и в живота на отделните човешки сърца в този ден влязъл „Параклетос” (Παράκλητος), за да остане с тях вече завинаги. Често превеждаме това гръцко наименование на Светия Дух като „Утешител”. Но то на първо място означава „защитник в съда”. Адвокат. Този Адвокат един ден ще ни защитава пред Божия съд. Но дотогава Той енергично и решително ще се изправя в защита на правата на Бога в Църквата Христова и в сърцата на всеки от нас. Като Огън на Истината, какъвто Той е, Светият Дух изгаря мръсотията, с която животът ни обгръща отново и отново. Ще го прави дотогава, докато не върне на Отца „славна

Църква, която няма петно, или порок, или нещо подобно, но да бъде света и непорочна”. (Еф. 5, 27) Докато и от нас не изкорени греха, сляпата привързаност към земното, себелюбието и горделивостта и не изпълни нашите сърца с нещо безкрайно по-възвишено, на което по волята на Христа трябва да ни научи и за което постоянно трябва да ни напомня.

Нека днес пламенно да помолим Светия Дух да извърши това в нас. Да го помолим да не се разочарова от нас! Всички учители знаят, че да учиш другите – това означава да вървиш със своята надежда по тясна пътека над пропаст от разочарования и дори отчаяние.

Но Той е Бог могъщ!

Когато е взел под Своите криле, ще го опази!